

عنوان مقاله:

فرم و نقشمایه در آثار باستانی تالش

محل انتشار:

همایش ملی تالش شناسی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علی عباسی رودپشتی

خلاصه مقاله:

آفریده های انسان با اقلیم و جغرافیا و زادبوم ارتباط تنگاتنگ دارند، سرزمین تالش از جمله مناطق کهن و دیرپاست که آثار به جا مانده از گذشتگان آن، نه تنها ارزش تاریخی دارند، بلکه ارزش هنری فوق العاده ای دارند. تمدن تالش و آثار به دست آمده از هزاره ی اول پیش از میلاد در مناطق دره ی کرگانرود و سفارود و کاوش هایی که در مناطق آق اولر و مریان صورت گرفته، نشان دهنده ی اهمیت و شایستگی این آثار است. اشیاء و ظروف و ابزارهایی که در کاوش های باستانی وسکه، میانرود، اسب سرا، مریان، تندوین، تول گیلان و کورامار به دست آمده از جنس سفال، مفرغ، طلا، نقره، آهن، استخوان و هزاران عدد مهره های تزئینی از جنس شیشه، خمیر شیشه، عقیق، صدف و مفرغ، طلا و نقره و... بوده، عموماً مصارف روزانه و تزئینی و آرایشی داشته و از نظر نوع ساخت و زیبایی نقش و نگار قابل توجه اند. اما آن چه که در این نقوش تکرار می شوند، علاوه بر جنبه ی تزئینی مفهوم آئینی نیز دارند، به طور مثال ترنج ها که از دیرباز در نقوش آئینی و اساطیری منطقه راه یافته اند، به عنوان سمبلی از خورشید مورد احترام بوده اند که همواره نشانی از گرما، مردانگی، فعالیت و پوییش را بیان می دارند. ریشه ی این نقش مایه ها به همراه چلیپا و درخت زندگی با خورشید و طبیعت مرتبط بوده و متأثر از آیین مهر و میترائیسم بوده اند. هدف از ارایه ی این مقاله مطالعه ی فرم و نقش در آثار به دست آمده باستانی و ریشه یابی باورهای نهفته در آن است.

کلمات کلیدی:

تالش- گیلان- آثار باستانی- نقش و فرم- آئین ها و باورها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/401148>

